

PROVINCIALE DRENTSCHE en ASSER COURANT

DONDERDAG 29 JUNIJ 1871

INGEZONDEN STUKKEN

Wat is de beste belasting!

Ieder, die deelt in de voorregten, welke het bestaan eener geordende maatschappij aan elk harer leden verschaft, is verplicht bij te dragen in de kosten welke voor de instandhouding dier maatschappij vereischt worden. Ieder, die voor zijne eigendommen door de inrigting dier maatschappij regtsveiligheid erlangt, heeft des te meer belang bij de instandhouding dier maatschappij naarmate die eigendommen eene grootere waarde hebben; het is dus billijk, dat hij meer bijdraagt in de kosten, welke voor de instandhouding der maatschappij vereischt worden, naarmate zijne eigendommen grootere waarde hebben. Met andere woorden, ieder lid der maatschappij is verplicht belasting te betalen; hij moet des te meer belasting betalen, naarmate hij rijker is.

De meeste indirecte belastingen, vooral ook de thans hier te Lande nog vigeerende op het zout, de zeep en het bier, drukken naar verhouding veel meer op den arme dan op den rijke; en dit alleen zou ze reeds afkeurenswaardig maken. Hare afschaffing, gepaard aan de invoering van kosteloos en verplicht onderwijs, zou de zoogenaamde sociale kwestie een goed eind hare oplossing doen naderen.

De beste, het meest het ideaal nabijkomende belasting, die tot dusverre bekend is, is de belasting op de inkomsten, hetzij die eenvoudig proportioneel (d.w.z., dat ieder betaalt in verhouding zijner inkomsten), dan wel progressief (d.w.z., dat de verhouding, waarin men betaalt, sterker stijgt dan de inkomsten) is.

De inkomsten-belasting moet echter, zal zij billijk blijven, éénige belasting zijn. Het is onbillijk, dat ik, wanneer ik reeds eenmaal belasting voor mijn inkomen betaald heb en b.v. voor dat inkomen paard en rijtuig houd, nogmaals belasting moet betalen, terwijl een ander, die hetzelfde inkomen heeft als ik, doch daarvan een ander gebruik maakt, van die tweede betaling verschoond blijft.

Het inkomen wisselt echter bij de meesten jaarlijks eenigzins af en staat geenzins in regte reden tot de hoegrootheid van den eigendom. Het is toch ieder bekend, dat men door een overgroot kapitaal op verschillende wijzen te beleggen daarvan zeer verschillende renten ontvangt.

Wij hebben aangestipt, dat de belasting evenredig moet zijn aan den eigendom; eene belasting op den eigendom zou o.a. ook praktisch dit op de inkomstenbelasting voor hebben, dat hij, die geen kapitaal bezit, doch zich door zijn kennis en arbeid inkomsten, en soms vrij aanzienlijke inkomsten verschaft, vrij zou blijven, terwijl de inkomsten, die bij voorbeeld uit het bezit van staatspapieren (1) voortvloeiden, in hun kapitaal door de belasting getroffen zouden worden.

Hoe echter den eigendom door eene belasting te treffen? Dit zou onzes inziens mogelijk zijn door alle belastingen te vervangen door ééne enkele belasting en wel door eene belasting op de erfenissen. Men voere ook successieregten in de regte lijn in en die voor de goederen in de doode hand periodiek eenmaal in een tijdperk, dat gelijk is aan den zoo nauwkeurig mogelijk berekenden gemiddelden menschelijken levensduur in Nederland, successieregten betalen. Op deze wijze zal een uniform successieregt van wellicht 10 à 5 percent voldoende zijn om alle belastingen te vervangen en de staatsuitgaven te dekken. Daar de kapitalen in een menschenleeftijd bij goed beheer meer toenemen dan dit bedrag, zullen de leden der maatschappij er niet door verarmen en daar daarenboven het door den Staat geïnde deel van het kapitaal door dezen weder wordt uitgegeven, komt het dus als bedrijfskapitaal weder in de maatschappij terug, hetgeen voor hare ontwikkeling allergunstigst werken moet. Daar de door mij voorgestelde regeling slechts de uitbreiding is eener bestaande belasting, zal de invoering er van veel gemakkelijker zijn, dan die van eene geheel nieuwe belasting, b.v. de inkomsten-belasting, terwijl tevens door het vervallen van alle andere belastingen een heirleger van ambtenaren vervallen en de perceptiekosten veel geringer zijn zullen dan die van de thans vigeerende belastingen.

De eigendom is op het natuurregt gegrond, de erfelijkheid van den eigendom, hoezeer in een geordende maatschappij *onmisbaar*, steunt (immers volgens wijlen prof. *H. Cock* te Leiden, dien wel niemand van socialistische of zelfs democratische begrippen verdenken zal) *niet* op het natuurregt. Laten dus de rijken, voor een regt hun door den Staat geschonken, aan den Staat betalen; hierin ligt niets onbillijks, en hetgeen betaald zal moeten worden zal gemiddeld niet hooger zijn dan de kosten, die de koper van een onroerend goed aan zijn notaris te betalen heeft (pl.m. 13 perc.), tegen de betaling van welke kosten toch niemand iets inbrengt.

Niemand vindt het ooit aangenaam belasting te betalen, maar er zal wel geen oogenblik zijn, waarop men dit minder onaangenaam vindt, dan wanneer ons fortuin plotseling met dat van een ander vermeerderd wordt en de te betalen som slechts een klein deel van die vermeerdering bedraagt. De gunstige invloed op de algemeene welvaart, die het hebben zou, wanneer niemand, gedurende zijn gehele leven, van zijn fortuin belasting behoefde te betalen, direct nog indirect, waag ik te beschrijven. S., 21 Junij 1871.

H.